

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Testamento

tradukita de Ludmila Novikova

Kiam mortos mi, amikoj,
Mian tombon faru
En la stepo larĝe vasta
De Ukrajno kara.
Por ke vidu mi la valojn,
Dnepron, krutajn bordojn,
Por ke aŭdu mi muĝantajn
Pro impeto ondojn.

Kiam sangon malamikan
For de l' ter' Patria
Portos ili al la maro,
Eltombiĝos mi ja.
Lasos ĉion kaj al Dio
Portos mian pion,
Preĝos verve... Sed ĝis tio
Mi ne scias Dion!

Tombon faru kaj ekstaru,
Ŝiru ĉenan feron
Kaj aspergu per tirana
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
La libera, forta,
Ne forgesu rememori
Min per danko vorta!

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Завещание

tradukita de Tвардовский, Александр Твардовский,

Как умру, похороните
На Украине милой,
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на
кургане,
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как
бушует
Старый Днепр под кручей.

И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы —
Подымусь я и достигну
Божьего порога,
Помолюся... А покуда
Я не знаю Бога.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте — помяните
Добрим тихим словом.

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Das Vermächtnis

tradukita de Iwan Franko

Wenn ich sterbe, so bestattet
Mich auf eines Kurhans Zinne,
Mitten in der breiten Steppe
Der geliebten Ukraine, —
Daß ich grenzenlose Felder
Und den Dnipro und seine Schnellen
Sehen kann und hören möge
Das Gebraus der großen Wellen.

Wenn sie von der Ukraine
Schwemmen fort ins Meer und schlep-
pen
Feindesblut und Feindesleichen,
Dann verlass' ich Berg und Steppen,
Schwinge bis zum Gott empor mich
Von dem Sturme hingerissen
Um zu beten, — doch bis dahin
Will von keinem Gott ich wissen.

Ja, begrabt mich und erhebt euch,
Und zersprengt eure Ketten,
Und mit schlimmem Feindesblute
Möge sich die Freiheit röten!
Und am Tag, der euch die Freiheit
Und Verbrüderung wird schenken,
Möget ihr mit einem stillen,
Guten Worte mein gedenken.

...

...

...

Traduko de la ukraina poemo “Заповіт” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila Novikova.

Arg-955-1934 (2014-01-04 16:34:27)

Traduko de la ukraina poemo “Заповіт” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de Твардовский, Александър Твардовский..

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en la vikipedia reteo pri la poemo, do en http://ru.wikipedia.org/wiki/Писемо_заповіт_Тараса_Шевченка (CFCCБPЧCЖP«CБPЈP«CI'PxP,,PЧPx_).

Traduko de la ukraina poemo “Заповіт” de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Germanan de IWAN FRANKO (*1856-08-27 – †1916-05-28).

Arg-955-1935 (2014-01-03 14:19:49)

Tiu ĉi poem-germanigo troviĝas en la retejo [http://de.wikisource.org/wiki/Das_Vermächtnis_\(Schewtschenko\)](http://de.wikisource.org/wiki/Das_Vermächtnis_(Schewtschenko)). Pri la tradukinto vidu la retejon http://de.wikisource.org/wiki/Iwan_Franko.